

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

nec peritias haberet aures eorum, neque muneribus proficiisset, quod iam in regna aquilonis constituti essent metropolitani, quibus parerent episcopi regionum. Frustratus ergo hoc proposito Hartwicus, ad magis plam causam respxit: Episcopos in proxima ordinans & vandaliam, quos haberet suffraganeos. Nam accitum vicelinum, iam annis triginta immorantem Holsatiae, virum Deo acceptissimum, post annos LXXXIII. quibus exturbata fide vacabat religione vandalia, ecclesiae consecrat Aldenburgenſi episcopum: Euerhardum in Melkelenborg, qui est hodie Zwerinensis episcopatus: qua dictio olim pertinebat Ottonis I. iudicio ad Aldenburgensem: nunc verò in trias dioceses secta, Lubicensem, Zwerinensem, Raceburgensem, perseverat. Ea quia in Metropoli commemorauimus, hic attigisse sufficiat.

CAPUT XIII.

Rex deinde Conradus conuentum indixit principibus in Wirtzburg: quam urbem nunc consolato ex Greco & Latino vocabulo Heripolim vocant: Sed Henricus Saxoniae dux aberat. Incessit autem noua similitas regi atque duci, quod Henricus Bauariae atque Saxoniae Sueviam quoquè voluit aucto iure sociare: Nam annus paternus ex Suevia duxit originem. Quam rem iniquo, ut debebat, animo rex perferebat, quod regis frater Fridericus ducatum in Suevia administraret. Cum autem Henricus Leo in Suevia Fridericum oppugnaret, rex alia ratione oppugnandum ducem Saxoniae putauit. Nam properè mouit in Goslariam, inde transiiturus, ut acciperet in ditionem Brunswicum, clarissimum Saxoniae oppidum. Sed non potuit tam accelerare rex iter, neque tam abscondere consilium, quin ad Hen-

Bb 5

ricum

cum permanaret: qui ueste mutata, magnis per dies & noctes cotendens itineribus, solis tribus comitatus Bruns-wicum ingreditur, regem praeueniens, & perinde frans eius in hac parte molitionem. Sed inerat viro in-finita; & nunq^{ue} exaturanda ambitio, vt non contenta parto, anhelaret semper ad plura comparanda. Tu ver Bernhardus Clareuallen-sis cruciatā prædicabat inter-ram sanctā: Quapropter ē Burgundia sua missu à summo pontifice in conuentum principum, qui tum Frans-foria ob eam rem fuerat indictus: Ille verò & miracu-lorum signis, & instantissime prædicationis verbis per-mouit corda præsentium ad eam sumendam expediti-nem: Conradum Imperatorem tum multis principibus animavit. Incredibile est memoratu, qua deuotione con-cursum sit ab omni ordine, principum, militarium, ci-tatum. Vnum habuit ea res optatum exitum, vt Ger-mania tum latrocinijs frequens, purgaretur eo genere hominum, qui rapinis consuetterant vicitare: Natura deuotione qualicunque, omnes id genus homines pro remedio peccatorum sacram amplexi militiam, in eam nomina dedere, volentes, expeditionem: Quasi vi et maximo feroore inchoata, tam optatos exitus habuisset, non res Christiana tum in Asia periclitari ceperat, ad eam desperationem, in qua iam uidū iacuerunt, peruenissent.

C A P V T X I I I I .

CVm ergò rex, audita Bernhardi cohortatione, expeditionem pararet, peruenit cū exercitu Con-stantinopolim, & dolo Imperatoris Orientalis, qui eam rem liuentibus semper oculis intuitus est, ludificatus est: Ad Iconium, gipsa vel terra cretosa immixta farina, quam ex pollicitatione idem Imperator mitteret in agmen